

Meningen med livet

Publicerad: 19 October 2012

Människan upphör aldrig att grubbla över livets mening och sin egen existens och då hon begåvats med den unika förmågan att kunna resonera är det också förståeligt att hon ställer dessa frågor. Förvånande nog har denna vana att ifrågasätta kommit att gälla alla människor då alla folkslag oberoende av tid och plats har utvecklat en naturlig tendens mot att lägga fram samma grundläggande men likväl viktiga frågor: varför är jag här och vad händer efter döden.

Genom historien har frågor om livets mening ställts av filosofer, vetenskapsmän, tänkare och på samma gång enkla bybor, utbildade människor och barn. Detta är den typ av frågor som tvingar föräldrar att försöka undkomma sitt barns nyfikenhet genom att kanske säga att "det är bäst att inte fråga så".

Även om människan har inrättat komplexa institutioner för att administrera livets alla skeenden och därtill nått toppen av materiellt välstånd, har hon inte lyckats utforska denna tillvaros alla mysterier, evigheten, att hon föds och att hon dör.

Denna situation har lett till att hon i första hand har försökt förstå denna värld utifrån ett naturvetenskapligt angreppssätt. Men vetenskapen har inte kunnat svara på de frågor som kvarstår bortom den fysiska verkligheten. Brian Greene, en samtida vetenskapsman, bedömer det sanna värdet av alla vetenskapliga ansträngningar tills nutid genom att säga:

Framsteg inom fysik, såsom förståelse av antalet rumsdimensioner, eller framsteg inom neuropsykologi, som förståelse av de organisatoriska strukturerna i hjärnan, eller för den delen framsteg inom alla andra vetenskapliga grenar kan förvisso fylla i viktiga detaljer, men deras inverkan på vår syn på livet och verkligheten är likväl minimal. [1]Greene betonar problemet med att lita till våra subjektiva upplevelser där verkligheten mest sannolikt är förvrängd och ofullständig (Greene, B. (2004) *The Fabric of the Cosmos*, Vintage Books, ... Fortsätt läsa

Före Greene skrev den tyske fysikern och nobelpristagaren Erwin Schrödinger med bestörtning:

Den vetenskapliga bilden av den verkliga världen som omger mig är mycket bristfällig... Den [vetenskapen] har inte ett enda ord att säga om rött och blått, bittert och söt, fysisk smärta och fysisk njutning; den vet inget om vackert eller fult, bra eller dåligt, Gud och evigheten. Vetenskapen låtsas ibland kunna svara på frågor inom dessa områden men svaren är ofta så befängda att vi inte kan ta dem på allvar. [2]Schrödinger, Erwin (2001) *Why Not Talk Physics?* I Wilber, Ken (red.) *Quantum Questions: Mystical Writings of the World's Greatest Physicists*, s. 83, Shambhala, Boston och London.

Fotnoter:[+]

Fotnoter:

↑1 Greene betonar problemet med att lita till våra subjektiva upplevelser där verkligheten mest

sannolikt är förvrängd och ofullständig (Greene, B. (2004) *The Fabric of the Cosmos*, Vintage Books, s. 4–5).

↑2 Schrödinger, Erwin (2001) *Why Not Talk Physics?* I Wilber, Ken (red.) *Quantum Questions: Mystical Writings of the World's Greatest Physicists*, s. 83, Shambhala, Boston och London.